

Öncelikle sorulması gereken soru şudur:

Nasıl bir sistemde yaşıyoruz?

Çöküşü ve çözülüşü yaşayan, soygun ve sömürünün sistemleştiği bir düzende yaşıyoruz. İşsizlik ile büyüyen yoksullaşma, doğamızın nükleer artıklarla, kimyasal gazlarla tahribi ve çevre sorunlarının insan yaşamını tehdit eder boyutlara ulaşmış olduğu bir dünyada yaşıyoruz.

Şimdi acılarla yüklü bir yüzyılı geride bıraktığımız yetmiyormuş gibi 21. Yüzyıla da kanla, barutla girdik. Bu yüzyıl sözde demokrasi ve özgürlükler yüzyılı olacaktı. Ama ufukta öyle bir şey yok.

Ortadoğu coğrafyasında bazılarınca üçüncü dünya savaşı denen insanlığın tüm kazanımlarının ellerinden alındığı bir savaş sürüyor.

Türkiye'ye de tek kişi diktatörlüğü getirilmeye çalışılıyor.

Sorunların nedenleri öncelikle yaşamın kurgulanışında erkek egemen (eril) zihniyetin oynadığı rolde aranmalıdır.

Kadın iş yaşamından evlere hapsediliyor. Sadece çocuk doğuran bir makineye çevriliyor. Bu durum Kadının son iki yüzyılda burjuva sisteminde elde ettiği kazanımların tümünü elinden almaktır. Biz Türkiyeli ve Kürdistanlı kadınların sadece bundan dolayı bile bu referandumda HAYIR demesi gerekiyor.

Biliniyor ki; insanlık tarihi boyunca tüm tekçi otoriter yapılar bireyin gelişimi önünde engel olmuşlardır. Günümüzde egemen erkler tarafından gelişen teknolojik olanaklarla bireyin zihinsel ve ruhsal şekillenışı önceden tespit edilen normlara göre planlanarak, yapay yurttaşlık kalıpları oluşturulmaktadır. İstenildiği anda istenildiği şekilde yönlendirilebilen, istenildiği anda oturtulup kaldırılabilen, insani duyarlılığı bile sahteleştirilen sanal bireyler yaratılmış bulunmaktadır. Abdullah Öcalan savunmalarında bu durumu “çağdaş kölelik sistemi” olarak adlandırıyor.

Bu sistemde insan özünden boşaltılıyor. Haksızlıklara karşı tepkisiz, duyarsız kılınıyor. Kendine ve çevresine yabancılaştırılıyor.

İşte bütün sorun da burada başlıyor. Görüldüğü gibi kapitalizmin en dorukta sanıldığı anda birdenbire korkunç bir çöküşü yaşaması bu nedenledir.

ABD’de ikiz kulelerin çöküşü aslında kapitalizmin de çöküşünün sinyalini verdi. Çünkü denildiği gibi; **“bilime bilimi inkar ettirmek, gerçeğe de gerçek adına yalan söyletmek zordur.”**

Patlamalar ardından yaşanan gerçekler çarpıtıldı. Ucube bir uluslararası terörizm tehlikesi beyinlere enjekte edildi. Medya tekelleri tek elden aynı anda harekete geçerek beyinleri uyuşturma kampanyasını tek elden yürütmeye başladılar.

Globalleşen dünya sorunları yanında globalleşen medyanın terörize ettiği beyinler, demokratik geleneği terk ederek sürüleştirmeyi ve kendi kabuğuna çekilmeyi tercih eder konuma sürüklendi.

Bu durumda kendi bireyci dünyasındaki toplumlar olgusunu yaşayan insanlık, sorunlara çözüm gücünü yitirmekle kalmayıp egemen güçler eliyle her gün yeni bir çılgınlığa doğru sürükleniyor.

Bu nedenle önümüzdeki süreçte **“yeni uygarlık çıkışı ve değerlerin yaratılmasında kadın dünyası, özü, bilinci, insan ve doğa sevgisi belirleyici rol oynayacaktır.”**

Kadının küresel çapta savaşa karşı, şiddete karşı sesini yükseltmesi ve örgütlenmelerini

güçlendirmesi gerekiyor.

Kürt kadını, birbirinden çok farklı kadın renkleriyle birlikte gündelik ve toplumsal yaşamda siyasallaşarak, hiyerarşisiz yan yana durabilme, birlikte üretme ve dayanışmayı deneyimledikleri bir sürece girdi.

Kürt kadını, son 40 yılda geliştirdiği mücadele yöntemleri ile özgürlük ve barış mücadelesinde epeyce yol kat etti. Ancak daha yürünecek nice yollar var.

Kürt kadını Nikaragualı, Arjantinli Barış Ana'larıyla buluştu. Uluslararası alanda birlikte diplomasi mücadelesi yürütüyor. Ama bunlar yetmiyor. Daha fazla siyasallaşmalı, daha fazla bilinçlenmeli, daha fazla örgütlenmeliyiz.

Eskimiş mücadele yöntem ve anlayışlarını aşan yepyeni bir ideolojik kimlikle, demokratik ve kültürel değerlerin hakim olduğu bir ideolojik bakışla geliştirilen mücadele anlamlıdır.

Bu mücadelede ayrımcı politikalara yer yoktur. Yani sınıfsal hegemonyaya dayalı olmayan, halkların kültürlerinin ve inançlarının eşit ve özgür koşullarda yaşam bulduğu kurumlaşmalar gerçekçi ve hayatidir.

Demokrasi mücadelesi ve burada kadının tayin edici rolü tüm saydığımız nedenlerden dolayı önem taşımaktadır. Demokrasi ve Barış mücadelesi ancak toplumun bilinci yükseltildiği oranda anlam kazanacak, zafere ulaşacaktır.

Öyleyse konumuz kadın olduğuna göre kadın önce kendine yönelmelidir. Kendi içinde, kendisiyle önce hesaplaşmalı ve kendisiyle barışmalıdır.

Özgürlük elbette eğitimle, kültürel birikimle ve mücadeleyle kazanılabiliyor.

Kadın ilk iş olarak aile içinde ezilen cins rolünü terk etmelidir. Ezilen insan, başı eğik insan özgürlük mücadelesi yürütemez. Güçlü olma değişimi ve gelişimi iyi kavramak ve anlamakla kazanılan bir özelliktir.

Aile içinde antidemokratik uygulamalar yaşıyorsa bu ister erkek tarafından olsun, isterse de erkek anlayışını temsilen kadın tarafından yapılıyor olsun, o ailede düzen, o ailede beraberlik ve sosyalleşme yoktur. Gerçek anlamda yurtseverlik de yoktur.

Ne kendimizi, ne de birbirimizi kandırmaya kalkmayalım. İçimizde birçok yurtsever aile vardır. Bu dava için büyük bedeller ödemiştir. Şehitleri vardır. Ancak aile içinde şehitlerin özlemlerine uygun, onlara layık bir demokratik düzen kuramamışlardır. Çünkü özgür yaşamın anlamı henüz bilince çıkmamıştır. Eş sevgisi, çocuk sevgisi, birbirine saygı ve güven çerçevesinde fazla gelişmemiştir. Aile içinde eşitlik yoktur. Sonuçta demokratik bir kurumlaşma da yoktur.

O nedenle bu tür aileler kendi içlerinde sözüm ona mücadele ettikleri düzenin sorunlarını sürekli yaşarlar. Güdüler ve gerici anlayışlarla özgürlük savaşı birlikte yürütülemez. O zaman öncelikli görev aile yaşamını yeniden düzenlemektir.

Demokratik kişilik saygın kişiliktir. Boyun eğmeyen kişiliktir. Çocuklarımız böyle bir kişilikle büyütülmelidir. Kendisine saygı duyan insan, kendisine saygı duyan kadın bunu yapar. Bir de kendi dışındaki kültürlerin, inançların varlığına da saygının bireyde gelişmesi gerekiyor. Bizde yaşanan sorunlardan biri de budur. Bu sorunda demokrasi ve barış mücadelesinin içinde değerlendirilmelidir.

Kadın mücadelesi de bilindiği gibi başlı başına bir kimlik ve özgürlük mücadelesidir; yeni bir kültür, yeni bir ahlak yaratma mücadelesidir; yani gerçek anlamda bir temizlenme hareketidir. Arınmadır. Onun için zordur. Savaşın dilinden daha zordur barışın dili. Bu mücadeleyi ancak onu tanıyan ve ona anlam biçenler kavrar, yürütür ve kurumlaştırır.

Barışın dili olgundur, yumuşaktır, sabırlıdır aynı oranda da saygındır. Barış çabası kendi karşıtını ikna çabasıdır. Dolayısıyla bu mücadele kendi karşıtına karşı yürütülür. Yani kısaca mücadelemiz şiddeti savunanları bu anlayışlarından vazgeçirme mücadelesidir. Bunu kavramak gerekiyor. O nedenle uzun, yorucu aynı zamanda insanı eğiten, olgunlaştıran bir mücadeledir.

İnsanın yeteneklerini geliştirmesini gerekli kılıyor.

Şiddetin her türüne, ayrımcılığa, cinsiyetçiliğe, ırkçılığa karşı kadın rengini oluşturma, kadın duruşunu yaratma eylemidir bu.

Erkek ancak kadınla birlikte yan yana olursa gerçek demokratik kişilik savaşında kaybeden olmaktan kurtulabilecektir. Çünkü çözülen erkek egemen sistem karşısında temel rol oynayan kadın olacaktır. Yeni demokrat insanın yeniden doğuşunda olduğu kadar, toplumsal dokunun şekillenmesinde de eşitlikçi ve adil kimliği ile yer alacaktır. Kadın özgürlüğü problemi bu nedenle sorunların özünü oluşturmaktadır.

Kürt Özgürlük Hareketinin kadına bu denli önem vermesinin nedeni de bu gerçeklikte yatmaktadır. Kadın ne kadar eşit ve özgürse; toplumda o kadar eşitlikçi ve özgürdür.

Demokratik gelişmesini tamamlamış, kimliğine ve kültürüne sahip çıkan kadın ve erkeklerden oluşan bir halkı hiçbir güç dize getiremez.

Öyleyse sorunun kaynağını kendimizde aramamız gerekmektedir. Bundan sonra tüm ilişkilerimizi yeniden gözden geçirecek ne aile içi eşlerin birbirlerine ve çocuklarına karşı ne de toplumsal ilişkilerde, şiddet ve irade kırma yönelimlerine girmemeye kendi kendimize söz vereceğiz.

Kadınlar bu sürecin başını çekmeye başladılar. Kürt kadınları Türkiye ve Kürdistan'ın birçok şehir merkezinde ve beldelerinde geliştirdikleri barış ve kültürel kimlik mücadeleleriyle epeyce yol kat ettiler. Demokrasi ve barış için deneyim kazandılar. AKP faşist devletinin Kürt illerinde ve ilçelerinde devreye koyduğu baskı, zulüm, katliam ve yıkım politikaları iflas etmiştir. Referandum tarihinin belirlenmesiyle başta Kürt kadınları olmak üzeri her yerden HAYIR sesleri yükselmektedir.

‘Kadın kimliğime dokunulmaması için Hayır diyorum’

Kendisi ile yapılan bir röportajda kadınların katliamlara maruz bırakıldığını söyleyen Gülay Çelik:

“Yapılan onca yanlış siyasetten kaynaklı çocuklar bu kadar öldüğü için hayır diyoruz. Kürt olduğumuz için bize karşı ayrı bir tutum sergilendi. Bu tutum bizi ya öldürdü ya da topraklarımızı bırakmak zorunda kaldık. Aynı şeyleri yaşamamak için ‘hayır’ diyoruz. Kendimi hiçbir zaman özgür bir şekilde ifade edemedim ya devlet susturdu ya da kadın olduğum için susturuldu bunu için ‘hayır’ diyorum” diyor.

Burada ülke topraklarından uzakta, aynı zamanda devletin şiddet aygıtlarından da uzakta kalan bizler de onların o zorlu ve saygın mücadelelerini karşılamak, onlara denk bir gelişim sağlamakla yükümlü saymalıyız kendimizi.

Kadın özgürlüğü çerçevesinde mücadelemizin özü budur.

Savaş çığırkanlarına karşı ezilenlerin, yok sayılanların onurlu sesini yükseltmek kadına kendi kimliği ve duruşu içerisinde anlam katmak, topluma öncülük rolüne sarılmasına fırsat yaratmak amacımız olmaktadır.

Kadın eylemliliklerini ve kadın dayanışmalarını yükselterek farklı kimlik ve inançlardan farklı cinsel tercihlerden kadınları demokrasi ve barış mücadelesinde aktif çabaya sevk etmek yine öncelikli amacımız olmalıdır.

Siyasal kurumlarda evdeki konumu gibi yer alan kadını erkek alanından çıkararak yeni ve özgür bir siyasetle kendi yerine oturtma ve kadın rengi, dili ve kişiliğini pratik yaşam alanına taşıma toplumsal barışın anahtarı olacaktır.

İradesi tanınan kadın barışın gücü ve kazanımın anahtarıdır.

Tarihsel toplumsal süreçler incelendiğinde kolaylıkla görüleceği gibi tüm toplumsal sorunların temelinde kadına olan yaklaşım gizlidir. Kadına bakış cinsiyetçi temelden uzaksa, siyasetten

sanata, kültürden ekonomiye, eğitimden, spora tüm toplumsal alanlar kadın karşıtlığı temelinde eril bir zihniyetle kurgulanmamışsa güne dair pek karşı çıkılacak sorun yok demektir.

Ancak toplumsal sorunların çözümünde geçmişten günümüze yaşanan şiddetli tıkanıklık, sorunların gerçek nedenlerinin çok daha derinlerde yattığını göstermektedir.

Kadına ve topluma kadınca bakmanın önündeki çakıl taşlarını ayıklamanın ertelenemez zamanı geldi. Bu ne kadar zor olursa olsun; eril zihniyet her ne kadar alışkanlıklara, kültürlere ve hatta düşünce yapılarına sinmiş olursa olsun özgürleşmede tek yolumuz budur.

Kendimize yeni bir yaşam felsefesi oluşturmak zorundayız.

Öncelikle dilimizden başlayacağız. Karşısındakini hor gören, aşağılayan ırkçı, şovenist kavramları ve deyimleri konuşma lisanımızdan söküp atacağız.

Bilimde, kültürde, sanatta, ekonomide, eğitimde, sporda vb tüm üretim ilişkilerinde cinsiyetçilik içeren öğeleri temizleyeceğiz. Adaleti temsil eden Hukuk diline bile yerleşen kadına karşı normları mücadelemizi derinleştirip incelterek kaldıracağız.

Ya mücadelemizi anlamlı derinleştirerek, yaşam alanlarımıza bir daha sökülüp atılmamak üzere yerleştireceğiz ve insan gibi yaşayacağız ya da bu dünyanın bizlere dar edilmesine bile bile göz yumacağız.

Bir başka deyişle; geleceğimizi Kapitalist Modernitenin şiddetten beslenen otorite tutkunu, eril zihniyetli faşist iktidar güçlerine kurban edeceğiz.

Toplumun en temel sorununun kadına düşmanlık temelinde kurgulanan yaşam ilişkileri ağı olduğu hep gözden kaçırıldı, görmezlikten gelindi ve önemsenmedi.

Süreç içinde sorunların üst üste birikip din istismarında şiddet sarmalına dönüşmesi, üzerinde ciddiyetle düşünülmesi gereken bir diğer konudur.

Dünya çapında milyonlarca kadının eşi veya aile üyelerinden açık ya da gizli şiddete maruz kaldığı, tecavüze uğradığı, din kisvesinde fanatik çetecilerce katliamlardan geçirildiği insanlık dışı bir döneme tanık oluyoruz. Kadınların ve çocukların yüzlerle, binlerle katledilişlerini, Ezidi kadınların esir pazarlarında satılışını televizyon ekranlarından izledik.

Bu tahammül edilemez bir durumdur.

Bu duruma bu güne kadar dünya çapında en etkili tarzda karşı çıkılması gerekirken “bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın zihniyeti” hala büyük çapta etkinliğini gösteriyor.

Bu gün Ortadoğu Türkiye ve Kapitalist modernitenin hakim olduğu her alanda kadın düşmanlığı çeşitlilik arz ederek yaşıyor. Özellikle yoksulluğun ve düşük kapasiteli yaşam koşullarının doğurduğu eğitimsizliğin hakim olduğu alanlarda “insanların sistemi ve düzeni destekleyen, ırkçı ve önyargılarla beslenen muhafazakar ideolojilere daha yakın durduğu, çünkü bunun karmaşık dünyayı algılamada kolaylık sağladığı” uzmanlarca belirtiliyor

Erkek egemen zihniyetin hakimiyet alanlarında sinsice ve haince planlanmış, her türlü ahlak dışılığın muktedirlerce mazur gösterildiği kadına karşı adı konulmamış bir savaş hali yaşanmaktadır.

İşte Kapitalizmin geldiği son durak burasıdır. Bu ne gaflettir! İnsani alanlar bitirilmek mi istenmektedir? Kapitalizm kendi mezarını kazıp yaşam kanallarını kurutuyor.

Bunun böyle olduğunun bilince çıkarılması için ille de sınır tanımayan bir kadın düşmanlığı ile katliam yapan IŞİD çete örgütünün ortaya çıkması mı gerekiyordu?

Peki kimler bu istismardan besleniyor?

Eski ABD Savunma Bakanı Panetta “Obama'nın Suriye ve Irak politikasında son 3 yılda yaptığı hatalardan dolayı IŞİD ile mücadelenin 30 yıl daha süreceğini” söylediğini hatırlayın. ABD ve Koalisyon güçlerinin bölgenin geleceğini savaşa endeksleyen bölge politikası sizce neyi temsil ediyor?

Türkiye'nin de bölgede kolayca hareket edebilmesi için Işid'e yardımının ardında çok iyi biliyoruz ki, Rojava'ya olan hasmane tutum yatıyor.

İşte bu tutum, Rojava kadın devrimini hazmedemeyen ve bir an önce neye mal olursa olsun Rojavayı yıkmayı planlayan AKP iktidarının sonunu getirecek.

Işid katliamları ardında yerlerinden yurtlarından edilen binlerce Kürt, Arap, Türkmen sınır boylarına sürülüp sefaletle sürüklendiler. Dünyaca gözü kapalı beslenen eril şiddetin serseri mayına dönüp insanlığın baş belası olması ardından toplumsal sorunların gerçek yüzü daha bir netlikle anlaşılmaya başlandı.

Sistemin kabuğu şimdi en zayıf olduğu halkadan kırılıyor.

Rojava'da, Kobane'de din kılıfına bürünmüş kadın düşmanlığının en zalim ifadesi Işid'e karşı ölümüne meydan okuyan özgür kadın direnişi insanlığın kendini yeni baştan sorgulamasını gündeme getirdi.

Kapitalist Sistemin halklara dayattığı yaşam koşullarının açmazında doğan kör şiddetin ilk yöneleceği kesim tabii ki kadınlar ve çocuklar oldu.

Bugün bölgedeki gerici iktidarların desteklediği IŞİD çetelerinden olsun yada olmasın, şiddet

nereden gelirse gelsin; kadınlara yönelik şiddetin yaygınlaştığı her alanda öz savunma güçlerinin örgütlenip yaygınlaşması aciliyet kazanmıştır.

Kadınlar, evde, çalışma alanlarında, sokakta yaşam alanlarının tümünde öz savunma güçlerini örgütlemelidir.

“Ben siyasete karşıyım” diyerek toplumsal alarm veren bir gerçekliğin dışında kalamazsınız. Kadın erkek kenetlenerek yaşam alanlarımızı şiddetten ve tecavüzden arındırmak zorundayız. Bu ise hayata ve hayatın örgütlenişine; yeni insani, demokratik ve özgürlükçü bir bakış açısı gerektiriyor.